

söz acıda sınıandı

AHMET OKTAY

YAPI KREDİ YAYINLARI

Ahmet Oktay, 1933 yılında Ankara'da doğdu. Yazmaya çok erken başladı: ortaokul sıralarında. İlk şiiri, 1949-1950 yılları arasında *Gerçek* dergisinde yayımlandı. Öğrenimini lisede yarım bırakarak çalışmaya başladı. Ahmet Oktay, 1950'li yıllarda İkinci yeni hareketine öncülük ettiği söylenebilecek olan *Mavi Hareketi* içinde yer aldı ve aynı adlı dergide yazıları ve şiirleriyle etkin bir rol oynadı. 1961 yılında *Yeni İstanbul* gazetesinin Ankara bürosunda "parlamento muhabiri" olarak profesyonel gazeteciliğe başladı. *Ankara Ekspres*, *İktisat ve Piyasa*, *Vatan* gibi gazetelerde muhabir olarak çalıştıktan sonra 1965 yılında *TRT Haber Merkezi*'nde çalışmaya başladı. 1976 yılında, siyasal iktidar değişince TRT'den istifa ederek *Akajans*, ardından da *Dünya* gazetesi haber müdürlüğü görevlerini yürüttü. 1978'de yeniden TRT'ye döndü. 1982'de buradan emekliliğini isteyip ayrıldı. Daha sonra *Milliyet* gazetesine geçti. 1993 Şubat'ında yazışları müdürlerinden biri olduğu *Milliyet*'ten ayrılarak kendini tümüyle yazmaya verdi.

Yapıtları:

Şiir: *Gölgeleri Kullanmak* (1963), *Her Yüz Bir Öykü Yazar* (1964, Yeditepe Şiir Ödülü), *Dr. Kaligari'nin Dönüşü* (1966), *Sürgün* (1979), *Sürdürülen Bir Şarkının Tarihi* (1981), *Kara Bir Zamana Alımlık* (1983), *Yol Üstündeki Semender* (1987, Behçet Necatigil Şiir Ödülü), *Ağıtlar ve Övgüler* (1991, Türkiye Yazarlar Birliği Yılın Şairi Ödülü), *Bir Sanrı İçin Gece Müziği* (1993), *Toplu Şiirler* (1995), *Gözümü Segirdi Vakitten* (1996), *Söz Acıda Sınandı* (1996).

İnceleme/Araştırma: *Bir Yazı'ının Arayışları* (1981), *Yazın, İletişim, İdeoloji* (1982), *Yazılanla Okunan* (1983), *Toplumsal Gerçekçiliğin Kaynakları* (1986), *Kültür ve İdeoloji* (1987), *Toplumsal Değişme ve Basın* (1987), *Karanfil ve Pranga* (1990), *Raffaello'nun Direnişi* (1990), *Zamanı Sorgulamak* (1991), *Kabul ve Red* (1992), *Şair ile Kurtarıcı* (1992), *Sanat ve Siyaset* (1993), *Cumhuriyet Dönemi Edebiyatı-1923/1950* (1993), *Türkiye'de Popüler Kültür* (1993), *Medya ve Hedonizm* (1995).

Anı/Anlatı: *Gizli Çekmece* (1991).

Oyun: *Kurt Dişi* (1971 ve 1973 yıllarında Devlet Tiyatroları'nda sahnelendi).

*Ahmet Oktay'ın YKY'deki
öbür kitapları*

Türkiye'de Popüler Kültür (1993, inceleme)
Toplu Şiirler (1995, şiir)
Gözüm Seğirdi Vakitten (1996, şiir)

Ahmet Oktay

SÖZ ACIDA SINANDI

Şiir - 53
ISBN 975-363-487-0

Söz Acıda Sınandı / Ahmet Oktay

1. baskı: 1000 adet, İstanbul, Mart 1996

Yayma Hazırlayan: Birhan Keskin
Kapak Tasarım: Pınar Kazma
Ofset Hazırlık: Arzu Çakan
Yayın Koordinatörü: Aslıhan Dinç
Baskı: Altan Matbaacılık Ltd. Şti.

© Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti., 1995
Tüm yayın hakları saklıdır.
Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın
hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti.
Yapı Kredi Kültür Merkezi
İstiklal Caddesi, No: 285 Beyoğlu 80050 İstanbul
Telefon: (0-212) 293 08 24 Faks: (0-212) 293 07 23

İçindekiler

- 7 • Küskün Kız
- 9 • Kâtibe
- 10 • Vitrin
- 12 • İftar
- 15 • Otobüs
- 18 • Park
- 21 • Yıllık Bakım
- 24 • Balkon
- 26 • Sahafta
- 29 • Bul Karayı Al Parayı
- 31 • Kasapta
- 37 • Ölü Beatrice
- 40 • Yitik İmge
- 43 • Güzel Sanrı
- 48 • Söz Acıda Sınanır

KÜSKÜN KIZ

Küçük bir "atıştırıcı" dükkânıydı: Jumboburger 50, Patates tava 40 büyük bira 50, küçük bira 40 bin TL. Teenager sesleri: Amaçsız kahkaha, masum ve günâhkar gençlik.

Araba, Mercedes 200, kaldırıma çıkarak park etti: indiler: üç kişiydiler. Herkes benzeyen, kötülüğe ve iyiliğe aday bir delikanlı: Jöleli saçlar, blue-jean, elbet Fiorucci, Arabanın anahtarını masaya attı: Christopher Colombus

– Hastır lan coğrafyaya ve tarihe dedi.

Ve öptü masanın altından diz kapağını okşadığı kızı. "Seni burda becerebilirim" diye ekledi. Şehvetin derin, karanlık, yapışkan kuyusu.

Çocuk felci geçirmiş kızkardeş! Elini, eteğinin üstünden rahmine bastırdı. Yanardağ! Yanardağ!

Colombus dedi ki: "Uslu durmazsan, bir daha gezmek yok"

Konuşamayan ve titreyen de akıtırken sıvısını hırıldadı; ah vahşi varolmak hakkı:

"İkinizin de katiliyim.

KÂTİBE

Tekdüzeydi yaşam. Gün doğumu ile gün batımı: Ecirliğin başlangıcı ve bitimi.

Benim olmayan/bizim olmayan zaman. Ne kadar istiyorum düzülmeyi.

Kadıköy-Sirkeci vapurundayım: Keder bulaşıyor üstüme herkesten. Sabah:

Ama hayata hazır değiliz biz. Türkân Şoray hazır hayata, Müjde Ar hazır.

Bilmiyorum kim kimin hayatından ne çaldı.

Irz düşmanı kapıyı açıyor ve saldırıyor:

Sevgilim benim.

VİTRİN

Neonlar! Fren ve korna sesleri! Kırılan kemikler mahzenlerde: yeni bir fosilbilim üretiliyor;

Akşam alacakaranlığında yola koyuluyor yorgun hayalet:

Devlet dairelerinden, bürolardan, tersanelerden; tapunun yeraltı çamuru ve kasveti üstlerinde, noterlerden; hâlâ uğulduyor daktiloların, torna tezgâhlarının, oto tamirhanelerinin sesi:

ah vehimlerin rahmi, ihanetlerin, kürtajların, cinayet tasarılarının, karabasanların ve feryatların rahmi:

Patron! Ölüyorum aşksız ve kadınsız. Hayat
vapur helalarında ve karakol aynalarında akıp geçti.

Göğsüme vurdular İlk Yardım'da: "Geber ulan". Ah Yonca Evcimik söyler mi bir kez de benim için: "Bandıra bandıra ye beni/Doyamazsın tadıma".

Tadlar!

Vitrinlerde mevzilenmişler: Peynirler, sucuklar, salamlar, ceketler, pantolonlar, entariler, paltolar, mantolar, sütyenler, donlar, kokular. Vurun:

Camlarınızın önünde kapaklanmış cesetler!

İFTAR

Minarenin kandilleri yandı. Erken açılıyor iftar. Blok apartman inşaatının şantiyesinde çalışan oruçlu işçiler sofralarını kurmuş; abdest aldılar çoktan, yıkandılar: Ah! mis kokusu insanın! Sehpaya giderken ya da askere. Birinde kefen giyinmiyorlar birinde soyunuyorlar, Çıplak beden. Mansur ve Bedreddin böyle yakıldı. Ah! Eşitlik istedi onlar. Hem konuştular hem sır vermediler. Ama vermedikleri sırrı anladı yoksul!

Yoksul:

Mintanları yırtık, kazakları da ordan burdan alınmış ince sadaka; küçük gaz sobasında ısınmaya çalışıyorlar; dört kaşık dalıyor gaz tüpünün üstündeki çorba tenceresine: "Bismillah".

Sonra da bir zeytin!.

Fukaraya düşen Cennet!

İftar! *Adaletsizlik* saati.

Fahrettin Hoca'nın ve Necmettin Hoca'nın sofrası:

Yoksulların kovulduğu sofrası: Reçeller, ballar, peynirler, bal tutan parmaklar, kızarmış ekmekler, yumurtalı pideler

Ne tuhaf, Yakup Kadri'nin kahramanı Neşet Sabit utanmıştı Ankara Palas'ta verilen baloyu sokakta izleyen yoksullardan. Şimdi İslâm televizyona çıkıyor:

Otellerdeki ve Sokaktaki İslâm!

Allah'ın *kılıcı* keskindir. Ama Allah'ın *adaleti* nerededir?
Ve benim azalmış rızkım *kimin* lokmasıdır?

OTOBÜS

07.30. Kadıköy/Caddebostan - Caddebostan/Kadıköy. *İşkence* hattı. Herkes haça gerildi bu hatlarda: Yüzlerce durak, yüzlerce savaş ve darp: Ey sabahın taze öfkesi! "İtmeyin beyler", "Çek elini kıcımdan ahlâksız", "Yürrü moruk!".

Göz göze geliyorum birden liseli kızla: Lacivert-yeşil ekose etek, beyaz bluz, ipek çorap üstü beyaz yün çorap. Savaş yıllarını anımsıyorum: Sümerbank kumaşları: siyah ve gri. Baudelaire'in "çağımın" dediği renkler. Biz de öyle bir kasvet çağının çocuklarıydık: Kederin rengini hâlâ çıkaramadım alnımdam. *Lekelerim* benim.

Küt burunlu, kırmızı-beyaz Rus otobüslerine binerdik Ankara'da. Savaş başlamıştı. Daha sonra trolleybüsler geldi. Sonra da İstanbul'a. Elektrik şaşırtıcıydı ve Lenin "sosyalizm eşit elektrifikasyon" demişti.

Elektrik! Sevgi'nin damarlarından geçen.

–"İtme ulan! Daha afyonum ve zindanım patlamadı. Gencelmem için vakit lâzım. Ölülerimi gömeceğim duraklar var: Niye bir hat koymuyor İETT Nurhak Dağları'na, Kızıldere'ye:

Liseli kız diyor ki tam o sıra ağlayan deliye: "Önceki durakta inecektiniz".
Ben de dizlerimde uykuya dalarken hayalin, şöyle inliyorum:

"Yanlışlık kardeşliği öldürmez"!

PARK

İlkyazdan kalma bir Şubat. Öğle güneşinin ısısı her kemikte. Esinti yok. İşsinin biri, cenin gibi büzülmüş, uyuyor parkın kanepesinde. Topluyor kuru yaprakları bahçıvanlar da. Duvara yine bir otomobil toslamış dün gece. Ölü yokmuş; öyle diyor kazayı izleyen kapıcılar, sabah alışverişine giderken: "Ruh gibiydi fırlamaları."

–"Üç damar değiştirdiler. Florance Nightingale'de. Tertemiz. Ama insan kendini ölmüş hissediyor yine de. Tam 500 milyon. Ama çok şükür bankanın sandığı ödüyor. Keyfine bak sen de. Şimdi turp gibiyim. Perhize de alıştım. Ne güzel bilsen bu avare öğle zamanı".

– "Birden düştüm kalkınca. Üst üste. Neyse felç değilmiş. Yüksek tansiyon. Bak řu fotografa: Atletizm millî takımındayım. Ah! Yelkenli bir sandalım vardı. Moda'dan alırdık kızları. Annem de nefret ederdi hastalıktan.

Öyle güzeldi ki... Öyle güzeldi ki...

Poyraz esintisi başlıyor. Ağır ağır kalkıyorlar.

Lisenin sabahçı öğrencileri dağılıyor o sıra. Kızların kokusu, geceki yağmurun serinliğini bastırıyor. Çıglıklar içinde geçiyorlar yanlarından. Lunapark! Lunapark. Öldürücü son şehrayin!

Parkın üstünde,
kumsaldaki şezlongunda Tassio'yu izleyen Von Assenbach'ın mutlu tebessümü.

YILLIK BAKIM

İnsan çekmelecelerini de temizlemeli zaman zaman,
Kalbini de!

Çürüme içerdendir çünkü: Zarf ve Kabir, sararsa da kunt görünür: Mürekkep
ve Beden kayıptır.

Sevinçli bir gündü ve hazırdım her türünden cenaze törenine. Daha dün birinden dönmüştüm ve mazî kadar uzaktım ölüden. Kimden duymuştum anımsamıyorum; ama şöyle bir özdeyiş yazmak istiyordum yatak odamın duvarına: Anılardan Kurtulun!

Ama anılarım neydi benim? Babamdan, amirlerimden, karımdan, polislerden ve komutanlardan kurtarabildiğim ne kalmıştı?

Niye erkeklerin de bir çehiz sandığı yok acaba?

Niye gömülmüyoruz onunla ve sevdiklerimizle? Ah! Mansur'u kiminle gömeceksiniz? Nesimî'yi kiminle gömeceksiniz? Kendi fetvasını veren Bedreddin'i kiminle?

Onlar hâlâ kıyamdalar ve gül kokuyorlar.

Ben de tek hazinemi açtım: üç çekmece. Kurtulmak için. Mutad yıllık temizlik. Herkesin pıslığından, kendi pıslığımden. İnsan *etrafıdır* elbet. Mansur uğulduyor işte:

"Dostum ve üstâdım İblis'le Firavun'dur"

BALKON

Yağmur çiseliyor! Akıp gitsin üstümdeki küf! Yakam bağrım fora. Üç duble votkanın beklentisindeyim; dört şiddetinde bir deprem! "Mal ve can kaybı: dokuz gökdelen çökmesi ve üç kalp krizi".

Gündelik nefretin maliyetini kurtarmasa da fena değil.

Yine de güneşlik bir yer istiyorum. Yeşillik bir yer. Herkes Kır'a sığındı. Kent'i bana, benim gibilere bıraktılar: Pisliğim, Çukurum! Hayalin ve Güzelliğin rahmi!

Dört yanma yayıldım.

Yatıyorum bütün mezarlarında.

Benim gezinti alanım iki küçük saksı. Yetiyor bu gümrah arazi: Balkon, bahçe ve kabir:

üst kattaki dul her sabah ve akşamüstü sularken çiçeklerini beni de suluyor çünkü.

Büyük fuhuş!

SAHAFTA

Aybaşı! Nabukednazar ve Kainses'im.

Yıllar oldu kerhâne ve randevuevı seferlerini bırakalı. Yorgun armada. Yine de gürlüyor surlarında top atışlarını. Yenildiğim savaşlar da defter dolusu. Deri bir cilt yaptıracaktım. Yitirdi onları sakallı mücellit.

Ah! Sevgili ve geberesi İblis.

Ama kokusunu almıştım bir kez ilk Sahaf'tan ve Mücellit'ten Yaşamın ve Ölüm'ün. Sır'ın ve Açıklama'nın. Böyle böyle çökerttim İçimi ve çökeldim Zaman'a.

Aybaşı! Zifaf günüm.

İsterdim bütün dilleri bilmeyi. Öğrenmek için değil kaybolmak için. İğva etmek için. İnsanın güzel Suçu.

Gözlerimi kapıyorum kitabı tutarken. Kör oldum! Kör oldum! İki Âmâ kolumda; görmeyen de yürür diyorlar: "Bak bize, Ege'den Arjantin'e Arjantin'den Ege'ye vardık. Her yerdir Coğrafya ve Tarih"

Dalgamı bozuyor baharsı bir ses:

"Şu kitabı alabilsek. Ortaklaşa".

Delikanlı da "Kaç para var sen de?" diye soruyor. Moskova sokaklarında sisi bekleyen genç Troçki'ye benzetiyorum onu. Çok acıyor kalbim!

Denk getiremiyorlar paralarını. İkisini de öpmek istiyorum dudaklarından. Sevgili Romeo! Sevgili Jüliet!

"Mutlu bir günüm bu, param da var. İzin verin, bu kitap armağanım olsun size. Maziden bir ses" diyorum ve uzatıyorum kitabı:

Karl Marx: 1844 *El Yazmaları*.

BUL KARAYI AL PARAYI

"Abi! Şansını dene. Bugün senden yana Melek"

dedi, sağ yanağı jiletle süslenmiş hergele. Baktım gözlerine: Aynen benimki:

İssız ve nemli bir mağara içi. İniltir geliyor: Savcıya yönelik bir soru: "Kalbinizden mi Öldürdüklerinizden mi?"

Abartmayalım! Abartmayalım!

Artık hem Hırsız yöneticiler hem Davacı.

"Bırak abi davayı, davacıyı. Bastır şuraya parayı"

Başladık oynamaya. Herkes beni "erkete" sanıyor. Kazandıkça ben "kerize gelmiyelim" diyorlar. Koşuyorlar köşedeki "Kazı-Kazan" cıya: *Devlet*'in karmanyolacısı. Öldür beni!

"Arkadaş!" diyorum: "Nedir bu tezgâhın getirisi? Söyle de dağılsın kalbimdeki kasvet" Gülümsüyor Hergele ve iki yudum alıyor "mavi"den: "Yoksulluktan değil yahu; alışkanlıktan ve hızlı keyiften" diyor ve ekliyor: "herkes ötekinden besleniyor Garip"

Tam uzanacakken şişeye, sesi geceyi aydınlatıyor maytap gibi:
"Bul karayı al parayı! Bul karayı al parayı"

KASAPTA

Sanki ilkyaz! Güneş ısıtıyor kemiklerini; Haydarpaşa rıhtımında ve beleşten.
Okudum bir gazetede: Aslında hem öldürüyormuş güneş hem diriltiyormuş.

Kimsesiz *dikilme!*

Unutulacak tüm memeler, onların uçları! bin renkli cennetler!

Tam gaz giderken yaya kaldırımında, Küt:

Kıyma: 175 bin

Tavuk: 80 bin

"Ne füsunkâr imişsin...

"Fikirlerle mallar arasında şaşılacak benzerlikler vardır" dedi içimdeki Melek/İblis.

İçeri girdim. Et-Balık Kurumu mağazası. Özelleştirilecek olan. Başörtülü yaşlı teyzeler. Kapıcı karıları, emekliler. Birinin ceket cebinde *Cumhuriyet*. Düşleri kadar yıpranmış kollarının yenleri.

Yarı müşteri yarı siyasî polis rolündeyim. Bu ikinci kimlik, belki de *asıl* kimliğimiz. Komşu komşusunu dikizlerken,

– ah! izlenebilen loş ışıklı güzel ve doyurucu yatak odaları! Başkalarının ger-
çekleştirdiği suçlarımız! Koklamak isteğimiz günâh! –
ne yapıyor ki?

Emeklinin elindeki pazar filesi de başlı başına bir *taharri* alanı öteki emeklinin.

Orta yaşlı bir karı koca tavuk tezgâhına yanaşüyor. Sevgili ve Korkunç Hazine
Avcıları! Ganimet karşısındaki büyüleyici hayranlık! Törelliğin tökezlediği ve hır-
sın azgınlaştığı *Servet* tapıncı! Göz dikkati ve ayar duygusu ister bütün hazlar.

"Şunu ver" diyor erkek parmağını Michelangelo'nun Adem'i gibi tezgâhın camına bastırarak! Tanrısal esin kasapta da gelir insana. Michelangelo ve Yoksul'u eşitleyen *Yürektir*. Bilmez, anlamaz, çözümlemez. Sezer sadece. Çıra gibi birden tuşur ve bir kül kalıntısı bırakır ardında. Kazıbilimci! Ne okuyacaksın sen çağlar sonrasında şaşkınlıkla bulacağından?

Tarttırıyor ve Sfenks'in sorusunun yanıtını bekliyor:

"Bir kilo altı yüz gram. 128 bin lira" diyor tezgâhtar ve tuşa basıyor! Ama kıpkırmızı kesiliyor topuğundan yaralanan: "Kalsın"

diyor, "alamam". Dönüyor karısına! Kimya da çaresiz Tanrıbilim de bu gözgöze gelişin depremi karşısında.

"Kardeşim hesaplasana sen de paranı" diyor tezgâhtar hırsla parçalarlarken kestiği fişi ve tavuğu atarken dolaba. İftarı ve afyonu patlamamış benzeri Yoksul'un.

Dar atıyorum kendimi dışarı!

Kış gelmiş.

Dersi asmış iki ortaokullu kız kaldırımda bekliyor. Sağ elin

başparmağı gidiş yönüne dönük. Oto-stopçuluğun teknikleri! Sözcükler alevler içinde tükeniyor! İşaret ve jest dili! Kızlar, kırmızı yandığında kalçalarına doğru çekiyorlar eteklerini. Kış mış vız geliyor.

Oyluklarına bakarken,
çürüyor dilim.

ÖLÜ BEATRİCE

İki kez göründün Beyazlar içinde: Erdenliğinin *Giysisinde* ve *Kefeninde*.

Erdenliği sevmedim.

Kısırdır erdenlik! Tohumlanmaz İmgelem ve Rahim. Tabuttaki gövdene baktım: Hülyâ gibi derindi. Suçu keşfettim birden: Etin tâ içini. Malgamamsı. Etin tâ içi: Haykıran! Haykıran!

Yoktur "yıldırım aşkı" Aşk oluşturulur, üretilir yüreğin dipsiz karanlığında. Siyah pelerinlidir ve Orak'la dolaşır. Önceki acıların, önceki anıların hasatçısı! Biç ne bulursan! Biç!

Ölü Beatrice! Öğretmenim!

Senden sonra buldum şehvetin tadlarını. Baldırları, tüyleri ve kılları. Ah! kalçalar: Uçurumsu baş dönmeleri. Bin çeşit menekşe kokladım sizlerde.

Anınla gidip gelirken, haykırdım:

Pislik! Pislik! Pislik!

Ama burdan üreyecek *Erdem!* Bu Cinnet'ten!

Parmak uçlarımda dokunamadığım fercinin anısı kanıyor. Hiç durmadan

kanıyor. Öpemediğim, okşayamadığım meme uçların bir ikindi vakti gibiydi herhalde. Ört üstümü güzel loşluk! Kan içinde doğur Ben'i.

Ölü Beatrice!

Yazarken sevdim seni!

YİTİK İMGE

Düşümde gördüm Özcan Tekgül'ü.
Sırtında kızıl bir pelerin.

Ey Aşk ve Ölüm Meleği!

Kentler

senindi. Çamurda açtın yitik zakkum; Hûlyânla dirildi kışlalardaki ölü ruhlar. İn-
zibatlar kuşattı dansettiğin salonları. Yıkıcıdır *Imgelem!* Kuşatın! Vurun! Her hayal
bir *isyanın* imidir.

Yitik Ece! Kokun var hâlâ sokakların kuytusunda. "Aç, aç" borozanlarıyla inildiği gökler! Soluk afişlerinin altında da iniliyor binlerce abazan!

Tak-ı Zafer'ler kurdurdun

ve

Sperm ırmakları akıttın

sinema salonlarında, çadır tiyatrolarında, gazinolarda

Siyah kadın!

Bir kez daha görsem seni. Kalçaların ve memelerin usul usul ölürken ve Göz-
lerin "çürüyün, çürüyün" diye inilderken

Ve dilin

herkesin ağzının içinde

"Hepimiz kerhanedeyiz"

derken.

GÜZEL SANRI

Tan vakti. Yürüyordum kıyıda. "Sağlıklı" bir ölüm için.

"Korkunçtur her Melek" dedi gümrah gece ermanlarının içi gibi bir ses; döndüm:

Nur Sabuncu! Pembe tuvaletli ve hançersiz.

"Usandım" dedi "Hamlet olmaktan".

"Ne oynuyorsun şimdi" dedim kanayarak,

"Ofelya ve Lady Macbet" dedi. "Beni güzelleştiren delilikler.

Biliyorsun, kimse kendinin sahibi değil. Ofelya iktidarın kurbanıydı, Macbet de. Bu beden benim miydi? Bu dil benim miydi? Göçebe ve sahte bir kimlik edindim ve geceyi emdim. Baktığında gördün belki, etim simsiyah! ylesin sen de. pt-günde toprağın kokusunu duydum".

"şıklar mıydık biz?" dedim.

"*Kazazedelerdik*" dedi. "ylesine gelen, öylesine giden. Anlayan ve anlamayan. Suçlayan ve bağışlayan. Yıkım döneminin ocuklarıydık. Aşk değildi. Biz *arayışla* çiftleştik".

"Sirenler, panzerler, tanklar" dedim. Irzına geçilen onur. Basılan evler, yakılan kitaplar, kamyonlara doldurulan kitaplar.

"Ne oldu?" dedim "Rilke'nin Duino Ağıtları. Şuramda açtığının yara. Çalan ziller, açılmayan perde! Hastane koridorları. Büyük alkol. Solan bir zakkuma dönmüştü sesin"

"Yaşamak yitirmektir" dedi. "Beden doyar ve yalnız kalır. Ruh doymaz Açtır hep. Av arar. Kuytuları sever, karanlığı. Ordan doğanlar *görenlerdir*. Ağıtlar veda-
laşmaydı. Dünyayla ve insanla. Ne olabilirdi ki bir çeviri? Kül! Ancak kül!
Gövdem gibi.
ve Senin kalbinde".

Koluma girdi ve yürüdük sabah serinliğinde. Şunları fısıldadı:

"Dinamitle döşe kentin altını

ve patlat!

Ters dönsün mezarlar.

O enkazda açacak çiçek

ve siyah gelinliğimle herkesin olacağım ben de. Sade'in ve Rilke'nin, Mansfi-eld'in ve Woolf'un. Ateşin ve suyun. Kara büyü'nün ve Erdemin. Hadi atla insanın çukurlarına ve doruklarına!".

"Âşıklar mıydık biz?" diye yineledim.

"Yıkıkıldık" dedi.

"Aşk" diye ekledi: "sonsuz bir acıdır;

hem var hem yok olan. Bir gölge oyunu. Belki de dehşet! Kimse *deneyemez* aşk. Ölümün ötesindedir. Ve ceset arzuyla doludur ve bekler. Cinnetin kendisidir bu".

Kayarken zamanın içine

"Böyle sevmeyi isterdim" dedi.

Bir bisikletli hızla geçti yanımdan.

SÖZ ACIDA SINANIR

Hangi sunaktır bize ayrılan
madenin ve bedenın altınısı doruğunda?

Ey tayfunla dövölmüş göğüs;

hem eril hem dişilsin; sen de ey Yürek! Seni kutsadı akkor kesilmiş sözcük,

gökdelenlerin dibine yerleştiriilmiş çığlık;

gürbüz bir ölüm doğur

çünkü geciktik her şeye: Kalktı tüm cenazeler; Geçiyoruz "simge ormanların-

dan", Taşıllar her yanda

Zaman ve Bellek

İkiz Sirenler!

Yıkımı sesleyin, Doğumu sesleyin.

Her Söz *acıda* sınanır; Ama parıldamaz acı, kuyuların dibindedir, incirin sızan balında: kaç yağmur, kaç kar gerekti; lodos ve poyraz nasıl da sarstı gecenin ve tanın uykusunu: Ey iğvanın ve ölümün siyah afyonu

"kulağıma bu zehri akıtan kim?"
diye sordun, ben de sabahın serinliğinden doğdum ey borayı andıran Hayalet!

Nerdesin alacakaranlığın Nemesis'i?

Her yanda *izler!* Veba çıbanları işte; çöküşün, açlığın, yoksulluğun çiçekleri; Öpün beni, çiftleşsin kenti kundaklayan sakat gövdemle; Bir *Yeni dil* gerekiyor Kalbe ve Bedene: "*Hastalık sağlıktır*"

Yaşıyorum ben tomografi raporlarımla; sonografilerden de geçtim az önce. Tanrı'nın cehenneminden daha ürkünç akciğer röntgenim, doktor da düştü derinliklerine; kaburgalarım nasıl da dağılıyor mehtabın iskeleleri gibi, vurma göğsüme: herkesin yaşamını gizledim ve gezdirdim kalbimde!

Aşk, Aşk!

Tapınaklar hep kurban istedi: Ergin ya da Bebek. Senin kılıcı tutan el! Kanı içen de senin ağzın! Ateşte ve İpte sınandın ey sesini koyaklarda gezdiren;

Metalötesi org! Üretilecek olan! Üretilmiş olan! Ortopedik ve Plastik *İmgelem!* Çürü, çürü. Sil kendini *Tarihin* zebercetinden. Ama hiçbir bakire de *Güzel* değil.

Uçurumu soludum hep!

Şuramda çatırdadı Gonca ve Buğday: Döl bu, Döl! İmparatorlukları boklayan.
Es Kasırğa! Kısır Zamanı tanıdım; çünkü O'yum ben. Her kemik, toplu bir duanın
affı gibi reddedildi. Amin. Amin tüm ırza geçmelere, tüm cinayetlere! Nasıl da mı-
rıldanıyordu Ay. Herşeyin vaadiydi kumsal. Yani herhangi bir Otel Odası: Kirli
Cennet!

Yoksula kalan.

Usul usul tanıdım, yıllarla
cinnetin
gözünü, kalbini ve sesini!
ekspreslerin üçüncü mevki vagonlarında:

bitmeyen bozkır, kıl heybeler, denkler, röntgenler, hava değişimi raporları:
verem, frengi ve řizofreni.

Siyah istasyonlar; kan davaları, namus cinayetleri, mapusanelerde ırzına ge-
çilmiř sıbyanlar; kuruyan rahimler, kesilen falluslar
her durakta binen yeni bir hayalet!

Bir kalem yontun, bir kalem yontun
makinarya baęlanacak kalpler için!

"Yoktur 'yıldırım aşkı'. Aşk oluşturulur, üretilir yüreğin
dipsiz karanlığında. Siyah pelerinlidir ve Orakla dolaşır.
Önceki acıların, önceki anıların basatçısı! Biç ne bulursan! Biç!"

Kara bir yüzyıla kara şiirler.

TEMA

TÜRKİYE ÇÖL OLMASIN!
(0212) 281 10 27

ISBN:975-363-487-0

9 789753 634878